

rende som paa Tobaksomraadet, thi større Fluktuationer end dem, som gøre sig gældende i Tobakspriserne, finder man maaske meget vanskeligt paa noget andet Omraade.

Det samme gælder med Hensyn til Udførsel af Tobak. Hvorledes vil det være en Mand muligt, naar han skal have Toldgodtgørelse ved Udførselen ud over den, som beror paa Vægttold, at kunne hævde, at den Tobak, der er anvendt i den vedkommende Cigar eller Tobak eller Skraa, har den og den Værdi? Ogsaa der gør Prisforskellen sig gældende i temmelig betydelig Grad. Det kan altsaa kun blive paa Tro og Love, men ikke en Gang paa Tro og Love kan nogen Mand med Haanden paa Hjertet afgive Erklæring om, at der er Tobak af den og den Værdi i det, netop fordi igennem Tobaksfabrikationen har den samme Tobak, den enkelte Vare indenfor den samme Balle Tobak, maaske faaet i et Tilfælde en Værdi af 4 Kr., i et andet maaske kun en Værdi af 1 Kr. Der er ikke født den Mand i Verden, og der er ikke det Toldvæsen, som kan bringe Orden i disse Sager, naar det skal gøres paa en retfærdig og fornuftig Maade.

Jeg kunde saamænd i timevis staa og drage Eksempler frem. Jeg kan kun ikke forstaa, at naar der til det ærede Udvalg fremkommer en Henstilling som den, der er kommen i den omtalte lille Pjece, støttet af samtlige Landets Fabrikanter, Importører, Arbejdere og handlende, at Udvalget saa dog kan tro, at det er klogere end samtlige Danmarks tobakskyndige Mænd tilsammen. Jeg synes, det er at tiltro sig lovlig megen Forstaaelse af den Sag. Jeg er fremdeles af den Mening, at det vilde være korrektere, om der overfor slige Positioner fra det ærede Udvalgs og den højtærede Ministers Side blev afæsset sagskyndige Folk en Erklæring, Folk, der vide, hvad der i Virkeligheden er Tale om i slige Spørgsmaal.

Med Hensyn til Værditolden paa Fodtøj gør noget lignende sig gældende, ikke fordi den ikke der kan gennemføres lettere, men fordi jeg tror, at Værditold paa Fodtøj vil forvolde det største Tab indenfor vort Lands Skotøjsindustri netop for Fabrikationen af det billige Fodtøj. Vi have nu ikke saa faa Skotøjsfabrikker her i Landet, og jeg tror, at kan den nuværende Told paa Fodtøj blive bestaaende, ere vi betydeligt bedre tjente dermed, thi ogsaa i dette Fag beskæftiges adskillige

Arbejdere, som ellers ville blive ulige uheldigere stillede end i Øjeblikket.

Jeg er, som jeg sagde til at begynde med i min første Udtalelse ved første Behandling, ikke paa nogen Maade Protektionist i den Grad, at jeg vil, at man skal kunne sove sig sin Virksomhed til, at man ikke skal være nødt til at anspønde sig paa alle Omraader for at hævde sin Stilling, men jeg er Beskyttelsesmand til en vis Grad af den Grund, at selv om vi ikke udnytte Beskyttelsen her i Landet, hvad jeg kan bevise for mange Positioners Vedkommende, saa opnaa vi derigennem, at vi have en Beskyttelse, at vi ikke lægge Landet aabent for den udenlandske Industri, som trives mer eller mindre godt i de forskellige Aar og derfor ønsker at kaste sin Overproduktion ind her i Landet. Jeg vil nødig være med til, at der i Udlandet skal blive let af den — jeg kan gerne sige toldpolitiske Dumhed, at man lukker op for alle andre, medens man søger at skabe daarlige Forhold for Landets egne Børn, som dog efter min Mening maa have Eksistensberettigelse i vort eget Land. Det mener jeg ganske sikkert, at er først Arbejdslønnen drevet ned her i Landet — og det skulle vi ikke være saa gridske efter, for det er absolut ikke nogen Lykke for nogen, hverken for Arbejderne selv, for Industrien eller for Landbruget —, ere vi først komne dertil, saa vil, som det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) for lidt siden sigtede til, den Dag komme, da de Folk, der mest have gaaet og tænkt paa disse indirekte Skatter som en forfærdelig Ulykke, ville komme til at faa Blikket aabnet for, at de direkte Byrder, som blive lagte paa Befolkningen, overstige de indirekte Skatters Tryk i en meget betydelig Grad. Det er, som det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel) udtalte, sandt, at Hovedspørgsmaalet ikke kan være alene det at tage Hensyn til Statskassen, men ved Behandlingen af en Toldlov, som jeg nu mener, man ikke skal lave om paa hveranden Dag, undtagen mulig for en enkelt Positions Vedkommende — gælder det lige saa fuldt, at man ser hen til Landets erhvervsmæssige Udvikling, saaledes at man gør det muligt, at de Erhverv, som have Eksistensbetingelser her i Landet, kunne vedblive at bestaa.

Jeg skal med Hensyn til Frugttolden udtale, at ogsaa jeg havde ønsket, at de almindelige Frugtsorter — ikke de syltede og ikke de fine Frugtsorter — kunde være blevne toldfri. Jeg tror, at der